

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3C/410/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215205805
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Kamenská
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2015:6215205805.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Martou Kamenskou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36613843, proti odporkyni T. E., A.. XX. XX. XXXX, W. O.X. XXX/XX, XXX XX W., o zaplatenie sumy 359,63 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 112,83 Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 69,76 Eur od 04. 01. 2013 do 02. 01. 2015 vo výške 12,19 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 58,07 Eur od 04. 02. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 54,76 Eur od 03. 01. 2015 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 359,63 Eur istiny spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 69,76 Eur od 04. 01. 2013 do 02. 01. 2015 vo výške 12,19 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 58,07 Eur od 04. 02. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 54,76 Eur od 03. 01. 2015 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 246,80 Eur od 04. 01. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania, všetko z titulu nezaplatenej ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb a zmluvných pokút. V návrhu navrhovateľ uviedol, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z 20. 11. 2014 mu postupca Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava postúpil ako postupníkovi pohľadávku voči odporkyni. Postupca uzatvoril s odporkyňou dňa 13. 04. 2012 Zmluvu č. XXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Na základe zmluvy postupca poskytol odporkyni telekomunikačné služby, špecifikované v zmluve, za podmienok stanovených v zmluve a vo všeobecných podmienkach. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala zaplatiť za poskytnuté služby cenu stanovenú v zmluve a cenníku. Postupca vyúčtoval odporkyni cenu za poskytnuté služby faktúrami č. XXXXXXXXXX vo výške 69,76 Eur, č. XXXXXXXXXX vo výške 58,07 Eur a č. XXXXXXXXXX vo výške 246,80 Eur. Odporkyňa od postúpenia pohľadávky dňa 02. 01. 2015 zaplatila sumu 15,- Eur. Pretože sa odporkyňa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, vzniklo mu právo požadovať od odporkyni popri plnení aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške určenej vykonávacím predpisom.

Podaný návrh na začatie konania súd doručil odporkyni dňa 26. 10. 2015, ktorú výzvou z 28. 09. 2015 vyzval, aby sa k veci písomne do 15 dní vyjadrila a zároveň aby predložila alebo označila dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení a to najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Odporkyňa sa k veci nevyjadrila, na výzvu súdu vôbec nereagovala.

Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000 Eur, podľa ustanovenia § 200ea ods. 1 O. s. p. predmetná právna vec je drobným sporom. Preto súd podľa ustanovenia § 115a ods. 2 O. s. p. nenariadil vo veci pojednávanie a podľa ustanovenia § 156 ods. 3 O. s. p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Účastníci, ani právny zástupca navrhovateľa sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili. Preto súd podľa ustanovenia § 156 ods. 1 O. s. p. vyhlásil rozsudok.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s Zmluvou o pripojení z 23. júna 2011, Dodatkom k Zmluve o pripojení, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb z 13. apríla 2012, Dodatkom k Zmluve poskytovaní verejných služieb z 13. apríla 2012, Všeobecnými podmienkami na poskytovanie verejnej telefónnej služby (VTS), Cenníkom pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s., Cenníkom pre poskytovanie služieb prostredníctvom pevnej siete časť Cenník pre hlasové služby, faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 15. 12. 2012 vo výške 92,84 Eur, č. XXXXXXXXXXXX z 15. 01. 2013 vo výške 58,07 Eur a č. XXXXXXXXXXXX z 15. 12. 2013 vo výške 246,80 Eur, Zmluvou o postúpení pohľadávok z 20. 11. 2014 s prílohami č.l. 19-28, Pokusom o zmier z 02. 07. 2015.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava a odporkyňa uzavreli dňa 23. júna 2011 Zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. V zmysle zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať poskytované elektronicke komunikačné služby, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Zároveň právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli Dodatok k Zmluve o pripojení, ktorým právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni program služieb Relax 60+ (120). Odporkyňa sa v bode 1. písm. b/ dodatku zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami, cenníkom a dodatkom. V bode 2. dodatku sa odporkyňa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporkyňa v bode 4. dodatku zaviazala uhradiť právnemu predchodcovi navrhovateľa zmluvnú pokutu vo výške 47,80 Eur. Dňa 13. apríla 2012 právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby. V zmysle zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni SIM kartu, ktorá jej umožňovala využívať poskytované elektronicke komunikačné služby, ktorej bolo priradené účastnícke telefónne číslo XXXXXXXXXXXX. Zároveň dňa 13. apríla 2012 právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, ktorým právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni program služieb Podľa seba 1 NAJ N. Odporkyňa sa v bode 1. písm. b/ dodatku zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami, cenníkom a dodatkom. V bode 2. dodatku sa odporkyňa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. V prípade porušenia zmluvných povinností sa odporkyňa v bode 4. dodatku zaviazala uhradiť právnemu predchodcovi navrhovateľa zmluvnú pokutu vo výške 199,- Eur. Právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporkyni za služby mesačné poplatky faktúrami č. XXXXXXXXXXXX z 15. 12. 2012 vo výške 92,84 Eur, č. XXXXXXXXXXXX z 15. 01. 2013 vo výške 58,07 Eur a zmluvnú pokutu faktúrou č. XXXXXXXXXXXX z 15. 12. 2013 vo výške 246,80 Eur. Navrhovateľ ako postupník a Slovak Telekom a. s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava ako postupca uzatvorili dňa 20. 11. 2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Pokusom o zmier z 02. 07. 2015 navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie dlžnej sumy spolu vo výške 548,84 Eur najneskôr do 05. 07. 2015.

Podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci

predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k/, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 12 písm. a/, b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu, na náhradu škody spôsobenej na verejnej sieti a na verejnom telekomunikačnom zariadení.

Účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb a platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa ustanovenia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že zmluvy, ktoré odporkyňa uzavrela dňa 23. júna 2011 a dňa 13. apríla 2012 s právnym predchodcom navrhovateľa, je potrebné posudzovať ako spotrebiteľské zmluvy, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Predmetné zmluvy sú svojim charakterom občianskoprávnymi zmluvami napriek tomu, že v Občianskom zákonníku nie je výslovne upravená. Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa pri uzatváraní zmlúv vystupoval ako dodávateľ, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Súd mal preukázané, že zmluvy uzavreté medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, svojim rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma sú štandardnými typovými zmluvami, pre ktoré je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom, s odkazom na zmluvné podmienky, cenníky, tvoriace ich neoddeliteľnú súčasť v rozsahu viac strán, teda majú podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu podľa svojej predstavy naformuloval,

alebo zmluvný vzťah nevznikne. Za takého stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu. Zákonom č. 150/2004 Z. z. ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“), ktorú je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. V zmysle čl. 3 Smernice, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery, spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Preto potom súd, v súlade so smernicou, ako aj citovanými zákonnými ustanoveniami, preskúmal zmluvy, uzavreté právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou a zistil, že tieto obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, pokiaľ sa týka ustanovení upravujúcich zmluvné pokuty.

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal jednak zaplataenia ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby, ktoré poskytol odporkyňa spolu vo výške 112,83 Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 69,76 Eur od 04. 01. 2013 do 02. 01. 2015 vo výške 12,19 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 58,07 Eur od 04. 02. 2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 54,76 Eur od 03. 01. 2015 do zaplataenia ako aj zaplataenia zmluvných pokút vo výške 246,80 Eur. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa v časti týkajúcej sa zaplataenia ceny elektronických komunikačných služieb v celkovej uplatnenej výške 112,83 Eur, spolu s úrokom z omeškania je dôvodný, preto návrhu navrhovateľa v tejto časti vyhovel. V konaní bolo nesporne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli Zmluvu o pripojení ako aj Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorých odporkyňa využívala služby právneho predchodcu navrhovateľa, avšak za tieto služby riadne neplatila a preto jej za obdobie od 15. 11. 2012 do 14. 01. 2013 vznikol nedoplatok vo výške 112,83 Eur tak, ako to vyplýva z faktúr nachádzajúcich sa v spise. Preto mal súd za to, že odporkyňa ako dlžník má povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cenu služby a navrhovateľ ako právny nástupca veriteľa má právo na plnenie od odporkyne. Tým, že sa odporkyňa dostala do omeškania so zaplataením peňažného dlhu, vznikol navrhovateľovi nárok aj na zaplataenie úroku z omeškania od dňa omeškania odporkyne t. j. od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na plnenie, od kedy je odporkyňa v omeškani so zaplataením peňažného dlhu. Preto súd uložil odporkyňa povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu spolu vo výške 112,83 Eur istiny, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 69,76 Eur od 04. 01. 2013 do 02. 01. 2015 vo výške 12,19 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 58,07 Eur od 04. 02. 2013 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 54,76 Eur od 03. 01. 2015 do zaplataenia, so zreteľom na ustanovenie § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu od 11. 07. 2012 do 07. 05. 2015 činila 0,75 %, potom výška úrokov z omeškania zvýšená o 8 percentuálnych bodov (s účinnosťou do 31. 01. 2013), predstavuje 8,75 % ročne a výška úrokov z omeškania zvýšená o 5 percentuálnych bodov (s účinnosťou od 01. 02. 2013) predstavuje 5,75 % ročne.

Pokiaľ sa týka návrhu navrhovateľa na zaplataenia zmluvných pokút vo výške 246,80 Eur, ktoré ani bližšie nešpecifikoval, avšak z predložených dodatkov vyplýva, že sa jedná o zmluvnú pokutu 1x47,80 Eur a 1x199,- Eur s príslušenstvom, súd považoval návrh navrhovateľa v tejto časti za nedôvodný. V tejto súvislosti mal súd preukázané, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Bardejove z 06. 12. 2011 č. k. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 15. 03. 2012 sp. zn. 16Co/32/2012 (ako aj rozsudkom Okresného súdu vo Vranove nad Topľou z 17. 10. 2013 č. k. 10C/1358/2012-243 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 24. 2. 2012 sp. zn. 16Co/38/2014) bola zmluvná podmienka, o ktorú žalobca opiera svoj nárok aj v tomto konaní, vyhlásená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti. Citované ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zákonníka, má charakter zákazovej právnej normy. Dodávateľom sa ňou zakazuje používať neprijateľné zmluvné podmienky, ak o neprijateľnosti takej istej alebo obdobnej podmienky už raz rozhodol súd v inom konaní so spotrebiteľom. Týmto legislatívnym opatrením je suplovaný inštitút hromadnej žaloby (actio popularis), ktorý náš právny poriadok nepozná. Ustanovenie § 53a Obč. zákonníka do právneho poriadku zavádza, i keď nepriamo, precedentný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach, pretože sa ním rozširuje pôsobnosť súdneho rozhodnutia v konkrétnej veci na všetky zmluvné vzťahy, ktorých

dodávateľ použil tú istú alebo obdobnú zmluvnú podmienku. Z tohto ustanovenia možno vyvodíť precedenčný charakter súdneho rozhodnutia v spotrebiteľských veciach. To znamená, že ak sa súd zaoberá žalobou spotrebiteľa týkajúcou sa zmluvnej podmienky, ktorá už bola riešená iným súdom v prospech spotrebiteľa, potom musí každý súd vychádzať z takého rozhodnutia. Podmienkou aplikácie citovaného ustanovenia je to, že ide o zmluvný vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, založený štandardnou zmluvou, pri ktorej dodávateľ opakovane používa na dojednanie zmluvy so spotrebiteľmi rovnaké štandardizované obchodné podmienky a keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy. Takáto zmluvná podmienka je neplatná v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Obč. zákonníka, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť. Jej ďalším používaním navrhovateľ, v tomto prípade ako právny nástupca dodávateľa, vytvára protiprávny stav zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Zákaz používania, vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu, sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku, preto sa nemôže jednať len o čiastočnú neplatnosť zmluvnej pokuty. Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno moderovať, ani modifikovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Súd preto už nepristúpil k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvných pokút, pretože tieto sú už právoplatne judikované ako neprijateľné so zreteľom na to, boli vopred zo strany právneho predchodcu navrhovateľa naformulované v predbežne formulovaných štandardných zmluvách, bez možnosti ich zmeny zo strany spotrebiteľa, preto neboli individuálne dohodnuté. Preto potom sú návrh navrhovateľa vo zvyšku (týkajúcom sa zmluvných pokút), ako nedôvodný zamietol.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Každý z účastníkov mal vo veci úspech len čiastočný, pričom úspech odporkyne bol 68,60 % a po odpočítaní úspechu navrhovateľa 31,40 %, predstavuje pomerný nárok odporkyne na náhradu trov konania 37,20 %. Odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia jej žiadne trovy konania nevyplývali, preto potom súd o trovách konania účastníkov rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.